SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande ½ tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 3 April, 1918.

Världens största slag.

Det världsomskakande slag, som utkämpas i Europa, är ett ämne, som alla nu diskutera, huru viktiga privata affärer man annars än har. Det är kulmineringen av världshistoriens största krig och utkämpas i en skala, som man icke kan föreställa sig. Även de män, som deltaga i detta slag, kunna icke fatta dess omfattning, ty fronten är så bred, att varje individuell soldat ser endast sin egen avdelning.

Tyskarna ha som bekant gjort betydliga framsteg, och de allierade ha förlorat, vad de under år byggt upp och försvarat. I skrivande stund ser det emellertid ut som om de allierade skulle förmå att hejda den tyska framstöten. Denna är visserligen högst allvarlig och hotande, men de allierades befälhavare förklara, att det ej finnes någon orsak till pessimism.

De brittiska och franska arméerna ha fått till uppgift att hämma tyskarnas fruktansvärda frammarsch. Man kan vara ganska säker på att de komma att visa samma mod och duglighet som vid Marne, Verdun, Ypres och Somme.

Slaget vid Verdun var antagligen det största slaget näst det nu pågående. Striden varade i flera veckor, och den utkämpades i mycket mindre skala än den nuvarande titaniska striden. Man har därför anledning antaga, att det nu pågående, ännu namnlösa slaget skall fortsätta under veckor och månader med skiftande vapenlycka.

Ett synes dock säkert, att krigets utgång kommer att bero på resultatet av detta slag. Om kejsaren och Hindenburg icke nu kunna bryta sig igenom och få Frankrike på knä och England i den största fara, skola de aldrig förmå det. Om de måste upphöra med framstöten utan något nämnvärt resultat, skola de väl visserligen icke bliva besegrade, men ändock så pass kraftlösa, att de ej förmå diktera fredsvillkoren. Men om de nu lyckas i sitt uppsåt, då ve Europa, ve världen, ve oss!

Förfärande är den tyska arméns makt, men vi kunna ej tro, att den skall förmå helt krossa Frankrikes och Englands tappra arméer.

För mycket dans.

I "Nya Tankar" skriver S. G. U:s ordförande hr John Sandén om ungdomens danskultur:

"Det regnade, stormade och var gråkallt. Jag behövde en stunds förströelse efter en lång och tröttande dag, och jag frågade en kamrat var ungdomen i samhället höll till.

— I Parken.

— Vi gå dit.

Det skedde. Klockan var halv tio. Vid skenet av några svagt lysande lyktor steppade ett par hundratal unga mån och kvinnor! Som sagt, det var kallt och regnade. Men de märkte intet! Efter musik från några frusna musikanter gnodde man vidare på mobben å dansbanan så länge ljuset varade. Och promenaden hem steppades!

Jag skulle tala för en S. G. U.-avdelning. Komitérade hade gjort sitt bästa: lokalen var dekorerad, blommor på talarstol och bord. I.O.G.T:s och S.G.U:s fanor i fonden. Musik, sång, uppläsning och stora omkostnader. Men publiken dröjde — tills programmet var genomgånget. Då var förrummet fullt med folk.

— Det blir väl dans? frågar en ung och rar kvinna.

— Nej.

— Vad skola vi här då?

— Ja, säg det!

Därute på bygden står ett litet ordenshus — I.O.G.T. står det med stora bokstäver över dörren. För femton år sedan kom det till. Det hade talats många ord därom innan det blev färdigt. Hur man skulle få pängar till det, man skulle pynta det, hur det skulle göras till ett hem, där den trötte men vetgirige fann vila och glädje. Strävsamma händer hade rest byggnaden och den syntes deras ägare som ett häriligt tempel. Det invigdes till en bostad för goda tankar och goda gärningar, och i de strävsammas ögon tändrade den dagen mången tår.

En ny tid, nya människor; ordenshuset blev danslokal. De gamla, som funnos kvar, flydde logen, handklaveret och jumpning flyttade in.

Nu står lokalen öde och tom. Tid, regn och vind ha frätt på den. Ingen går dit numera — det där dansnäset! Nej pass!

Det finns många utdansade ordenshus i vårt land".

Så låter det från Sverige, och så har det lått länge från det hållet, tillägger märket Nidolv i Svenska Socialisten. Tanklöshet, nöjeslystnad och omoral ha helt intagit stora massor av ungdomen. Men det är dessvärre inte mycket bättre här i landet i detta fall. Det dansas bland ungdomen även här lika mycket och kanhända mera. Många svenska samlingslokaler hava blivit dansbanor och knappast intet mer. Det är sorgliga tidstecken.

Undertecknad har som agitator vid många tillfällen haft tillfälle konstatera liknande företeelser. Nåväl — låt ungdomen dansa och njuta då tiden är anslagen för nöjen och gamman, men en vaken och om sina inträssen fullt medveten ungdom skall ändå inte försumma att göra sin insats i och deltaga även i det allvarliga arbetet. Dansen blev då en vederkvickelse och angenäm förströelse, som pris och ersättning för vad som uträttats. Men att leva för dansen — det är ovärdigt det folk, som skall besegra reaktionen.

Ett tredubbelt förräderi.

Huru än striden utfaller, fast står att Finlands socialister begått ett tredubbelt förräderi, skriver Ellen Key i Social-Demokraten i Stockholm. Mot sitt i hundra år under väldet lidande och nu äntligen befriade land. Mot socialismens lika länge kämpande idéer, idéer, vilka först genom den tryggade statliga friheten hade vägen banad. Och slutligen ha de begått ett förräderi mot sin egen lösen; krig mot kriget och folkens självbestämningsrätt, när de påkalla väpnad hjälp av ryska trupper. Och detta icke endast efter sin egen revolution. "Ända sedan ryska revolutionen ha de kallat ryska militärer till hjälp vid varje strejk, vid varje litet mellanhavande med de borgerliga, vid demonstrationer", skriver ovan anförda, socialismen närstående finnen. Och efter detta föregående skedde slutligen kuppen mot lantdagen och den lagliga regeringen med rysk hjälp.

Om redan detta ur fosterlandets synpunkt är brottsligt, vad skall man säga om de hjälptrupper socialisterna ägt i den av lättja och maktkänsla demoraliserade soldatesk, som sedan 1914 med sitt kvinnofölje huserat i landet? Till dem sällade sig frigivna fångar och huliganer. Skaran blev ytterligare ökad genom att amnestin utsläppte över tusen fångar, ty i hastigheten kontrollerades ej om dessa voro politiska eller kriminella. Finlands mest vördade kvinna, Matilda Wrede — som från ungdomen och in i ålderdomen varit de finska brottslingarnas moderliga vän både under fängelsetiden och efter den — besökte nu en samling rödgardister för att se till deras fångar. Gardisterna frågade vem hon var? "Nog känna ni mig", svarade hon, "ty jag har sett minst varannan av er i Finlands fängelser". Orden kasta ett blixtljus över sakläget.

Nu finnes i röda gardet dels genom krigsförhållandena demoraliserade arbetare, dels av revolutionsruset gripna, dels av sina kamrater med hot tvingade. Många socialister stå i de vitas led, liksom större delen av lantarbetarna. Emedan socialisterna icke genast togo ställning mot rövar- och mördargruppen, har denna blivit övermäktig, när de röda nu med straffhot söka stävja den. I samma stund hotet bleve allvar, vore revolutionsregeringen dödsdömd. Ingen försoning blir i Finland möjlig om socialisterna icke förena sig med de borgerliga mot rövarbanden. Om åter de vita såsom segrare straffa de revolutionära som fosterlandsförrädare, då bli dessa vita i sin ordning farliga för Finlands lugn. Styrkan i vinden från Ryssland måste tagas med vid domen. Revolutionärerna äro ej tillräkneliga som under normala förhållanden. Dårar vore de, som började en tomtreglering medan deras stad brinner. Men dårar måste dömas efter annan ansvarsnorm än friska. Vad som nu sker på Åland borde kunna klara rättsbegreppen hos de svenskar, som låtit förleda sig att sammanblanda den ryska soldateskens mord- och rånbrott med den sociala striden.

Barrikadernas väg.

Borgmästare Lindhagen har i den vänstersocialistiska tidningen Politiken i Stockholm för vilken han övertagit ansvaret, framkastat frågan om barrikadernas väg över huvud leder till målet, om blodsutgjutelse kan uträtta något bestående gott. Interpellanten säger att han riktar denna fråga till den yttersta vänstern, det vill här närmast säga till den socialdemokratiska riktning för vilken hans eget namn ansvändes som fana i den politiska striden.

Hr. Lindhagen svarar icke direkt för egen del. Men indirekt får väl hans ståndpunkt anses vara angiven därigenom att han som representant för den ena reformriktningen till mänsklighetens utveckling framställer Kristus och för den andra Marat. Det vore en blodig orättvisa mot den skrivandes hela offentliga verksamhet att ifrågasätta någon tveksamhet om hur valet ställer sig för honom. Efter allt att döma synas emellertid hans nuvarande meningsfränder luta åt den andra sidan. I samma nummer av tidningen Politiken där redaktören framställer nyss angivna fråga på första spalten klämmas på den fjärde gammalsocialisterna mellan sköldarna och tillhållas att ge ett klart besked om på vilken sida om den finska barrikaden de äro att finna. Det förklaras att valet står emellan kapitalism mot socialism eller socialism mot kapitalism. Något tredje ges icke, slutas det. I hela resonemanget framskymtar icke något tvivelsmål om att det är barrikadens väg som måste gås och att det är varje socialdemokrats plikt att veta sin rätta plats åtminstone i denna strid.

Ett uttryck för samma tankegång hos de djupa leden har redan tidigare framkommit i det vänstersocialistiska huvudorganet. F. d. riksdagsman C. Winberg var genast redo att indignerat avvisa tanken på att den svenska regeringen skulle erbjuda sina bona officia för ett avblåsande av inbördeskriget i Finland och övergång till undersökning av möjligheterna att få till stånd en uppgörelse mellan de grupper som vilja skapa laglig ordning i ett fritt land. Hr Winbergs patos mot varje "medling" var säkerligen fullt lika äkta som författaren Per Hallströms, kyrkoherdarna Hallbergs och Evers' samt fröken Cecilia Milows. Men även den gången gav hr Lindhagen, om också svagt och trevande, uttryck åt en annan mening.

Det är kanske grymt att påminna Politikens nuvarande redaktör om den överlägsna tvärsäkerhet varmed han gång efter annan givit direktiv för pressens reformering såsom en av de grundläggande åtgärderna till en bättre medborgerlig karaktärsdaning vari han med rätta sett begynnelsen till det nya riket. Säkerligen är ett genombläddrande av de nummer av hans egen tidning som hittills utkommit med namnet Lindhagen i vinjetten tillräckligt för att övertyga honom om svårigheterna i den reformatorsgärning som han ansett vara så enkel och så lätt. Naturligtvis ser han lika väl som någon annan att i stället för det ädla, objektiva och rättrådiga organ som han ropat på uppenbarat sig en tidning där hätskheten och förvrängningen firat formliga orgier.

Politiken är en karikatyr av det fria ordet alldeles på samma sätt som bolsjevikväldet i Ryssland och i Finland är det på friheten. Och man kan vara viss att det i båda länderna finnas män i ledningen av våldsregementet som se på sitt verk med samma förtvivlan varmed hr Lindhagen måste betrakta den tidning han ger sig ut för att redigera. De som kan vrida sina händer och söka två dem genom att fråga sig om verkligen barrikadernas väg är den rätta. Men den riktiga ryska bolsjevismen tvekar icke. Den tvekar icke att proklamera proletariatets diktatur och drar sig icke för blodsutgjutelsen. Att hr Lindhagens inre reser sig bevisar att han icke är någon sann bolsjevik, lika litet som större delen av folken i Finland, östersjöprovinserna, Polen och Ukraina. De äro delaktiga av den västereuropeiska civilisationen och av rättens ideal och de kunna icke stanna vid ett revolutionärt som vid förverkligandet visar sig vara despotismens.

Att frihets- och människokärleken kan bli barrikadbyggare visar historien. Stridsformen bestämmes lika mycket av motståndarna som av kämparna för de nya målen. Frågan är nog icke barrikad eller icke, blod eller tåligt burna slag. Vad det gäller är att utan dunkelhet, utan försök till undanflykter, fullt klart fatta i sikte vad som är osant, vad som är rätt och vad som är orätt, gagneligt och fördärvligt. Den som ärligt verkställer den undersökningen befriar sig samtidigt från skyldigheten att kämpa på en hel del av de barrikader som nu resas med anspråk på att vara mötesplatsen för alla sanna frihetsvänner.

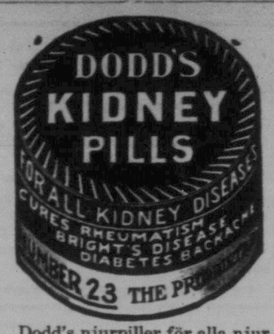

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

Farmar- och arbetarinträssen äro i opposition till billen om sommartid, men de ha ej majoritet. De, som spela golf och ha sommarvillor, äro i favör av den och få den igenom som — en krigsåtgärd. Arbetarne bryr man sig ej om.

•

Både krigsvårframstötar och produktionsframstötar företagas. Dr. Michael Clark, åkerbruksminister Crearar och andra begära fortfarande i Ottawa import av åkerbruksredskap. Varför icke översvämma västern med maskineri för produktion i samma överflöd som militärmyndigheterna furnera kanoner vid fronten?

•

Jag och Gud, är fortfarande kejsarens lösen.

•

Frågna för veckan.

När skall kriget taga slut?

•

Pastor Karl A. von Lehnsburg skriver i ett brev till denna tidnings redaktör bl. a.:

"— — Jag är glad att hava gjort eder bekantskap, ty Svenska Canada-Tidningen är den enda svenska tidning på denna sidan Atlanten, som är värd att läsa. Några fler kanske krypa fram, då faran är över. — — "

•

Vi veta, att pastor von Lehnsburgs artiklar uppskattas av läsekretsen, och torde det därför inträssera läsarna att höra något om honom. En samtida skriver bl. a.:

Olikt dem, vilka genomrest Palestina som turister, följde pastor von Lehnsburg icke turisttrafikens stråkvägar utan vandrade från by till by, bodde bland folket, delade deras måltider och deras arbete. Han bevistade deras bröllop och begravningar, deras omskärelsefäster och offermåltider på deras gamla baalshöjder. Även ledes bevistade han judarnas påskalamsfäster och samariternas påskafäst på berget Garizim, där de ännu såsom fordom vid ruinerna av sitt gamla tempel enligt den gamla mosaiska ritualen slakta sina påskalam vid solnedgången, steka dem hela och äta dem.

Det är ganska självklart, att herr von Lehnsburg samlat en avsevärd skatt av inträssanta upplysningar såväl vid de arkiologiska instituten som ock vid de olika utgrävningsfälten.

Pastor von Lehnsburg har gjort vidsträckta resor i alla Europas länder med undantag av Montenegro och har två särskilda gånger besökt det Heliga landet, sista gången bodde han för fyra års tid i Jerusalem. Under denna tid innehade han även posten som superintendent för de Garden Tomb, av många protestantiska lärde ansedd såsom Kristi grav.

Från många av de ledande tidningarna i Sverige såväl som från ett flertal vetenskapsmän har pastor L. fått de amplaste lovord.

•

En fiende till tobaken skriver i Svenska Morgonbladet:

Många, som stå upprätta inför rusdryckernas Backus, falla ned och tillbedja tobakens Baal. Smutsguden och dyngherren har stänkt ner stora delar av vårt folk. Drinkaren utkastas ur den kristna församlingen, men tobakens slavar sitta främst i synagogan. Präster, predikanter och församlingsmedlemmar ligga sjunkna i denna last. Skola de månne få hem och rum i den eviga staden? Det ljungar till svar. Där skall intet orent inkomma eller den som styggelse gör.

•

Vid lappmötet i östersund var det två unga lappar som hade muntrat upp sig med något hårvatten och därför inte kunde hålla sig tysta under andras anförande. De blevo först varnade av ordföranden, och då detta inte hjälpte, tog samma funktionär dem i hampan och ledde ut dem. Deras smälek bräddades genom att en lapp stod upp och högtidligen förkunnade deras namn.

Borgmästare Lindhagen, som var närvarande, sade till landshövding Widén att detta borde vara en lektion för f. d. talmannen. Så där hade han bort göra för att få tyst i den stimmande andra kammaren. Hr Widén skrattade och undrade om det skulle lyckats, vartill hr Lindhagen svarade att om han varit talman skulle han åtminstone vågat försöket.

•

Att de två nationerna i Finland måste försonas, om landets självständighet skall bli en verklighet, är en tanke av släende sanning. Den har förstätts även av Finlands bästa söner mitt under inbördesstriden. Men författaren Per Hallström har medlingsuppslaget, framfört av kända svenska kvinnor, inspirerat till en smädedikt, med all rätt placerad i Svenska Dagbladet. Slutversen lyder, till skam för den som skrivit den:

Å blygs! Å blygs! Det fattades allenast
i Sveriges skam. Jag trodde allt var nått,
som kunde tänkas fegast och gemenast,
med kravet, blott att stanna där vi stått,
att strypa Finland tyst, att bara hålla
dess kraft tillbaka, men nu jag lärt och vet,
det finns ett värre: att fördärvet vålla
i mantel av beskäftig ädelhet,
att mäkla skändlig orätt hop med rätt
till rättens nederlag — med hjärtat lätt!

•

— Vilket är det tätast befolkade land i väriden?

— ?

— Det är Elsass-Lothringen.

— ? ?

— Jo, där finnas 85 procent tyskar och 90 procent fransmän.

•

Jobberiets kulmen finner man i en annons i en Stockholmstidning, lydande i all sin enkelhet så:

Har ni något att säljar?

Punkt (eller rättare frågetecken) och slut. Och naturligtvis telefonnummer.

•

I Smålands-Posten meddelas att tidningens redaktör av en anonym givare fått ett präktigt gevär, dock något gammalmodigt, ity att det är en mynningsladdare. Förmodligen har redaktören slamrat något väl starkt med sabeln. Det är för övrigt brukligt med gåvor till denna redaktör. För en tid sedan fick han t. ex. ett halvt dussin näsdukar. Vad som skulle insinueras med denna gåva är ej bekant.

•

Följande utan tvivel humoristiskt menande annons läses i Nya Växjöbladet:

TACKSAMMA

för de fläskvaror jag av omtanke för samhällets bästa, under några år, med stor kostnad förvarat, har vederbörande medgivit mig rätt återstående lagret, cirka 800 kg. att utan kort försälja.

OBS.! Inga storsnutiga läckergommar, endast de som äro tacksamma få köpa utan kort, må göra sig besvär.

Augustin Magnusson.

•

En rolig svenska skrives alltid i det danska Ekstrabladet. Tidningen säger sig med anledning av diskussionen "Gifta sig i dyrtiden" ha mottagit följande:

Ärade Ekstrablad! Jag beder Dem giva mig ett råd: Er bekant med en dam, som är meget forelsket i mig. Hon löper efter mig på Gaden. Jag har givit henne Besked, men hon kommer alligevell. Hon går vid sidan av mig och snackar med mig. Jag svarar henne ikke. Vad skall jag göra? Vill ikke gerne blamere henne på öpen Gade.

Med Tak. En Svensker.

Ekstrabladet har en svensk vän som r framstående i sådana frågor och han har givit följande svar:

Dumma F—n! Vad du skall göra,
du skal följa Flicken hem,
hålla hende dær om Livet
och gi' hende Tjys och Klem.
Jag ær schelf en gammal Gubba,
jag begangner Trægårdsben,
jag har hvita Hår och Stubba,
men fandt jag sådæra en
snyg och sød och vackar Flicka
med så stark Temperatur,
tro mig, dumt jag frågad icke!!
Nej, med lite Gran Amour
vilde jag mig glad förlysta,
det ær doch förtjusande.
Tjærlickhetens Næktar ær som
Perikom berusande.
Nej, din Fråga den ær Vansin,
och om du ær stark og ung
och har Pengar, monga, monga,
i din Børs (åt danska: Pung),
då skall nu du gå på Wivel,
ni skal drycka Caloricka,
och så skal du sen, min Gosse,
bliva Fæstman med din Flicka,
och en Dag du giftar henne
jublande mot Himlans Blå,
jag skal sen med mycke Frøjde
Fadder stå till Barna små.

Kalle Johan.

•

Den Gud ger ett ämbete ger han också gåvan att förvalta det. Något i den vägen var det väl som föresvävade några bönder från trakten av Heidenstams Naddö då de i en järnvägskupé samtalade om det vittra godsets försäljning till godsägare Carl Hedmark. Saken upptogs efter en tystnad, föranledd av brist på samtalsämnen, med dessa ord av en av bondgubbarna:

— Jaha, å Kalle Hedmark som ska bli skald på Naddö.

N. F. B.

Brevet för dagen.

Hans Majestät
KEJSAR WILHELM II
Berlin, Tyskland.

Ers Majestät!

Jag får underdånigast bedja Ers Majestät om ursäkt för att jag åter vågar tillskriva Eder Majestät. Men i anledning av Eder Majestäts storartade framgångar på västfronten önskade jag lyckönska Eders Majestät.

Det gläder mig även ofantligt att se, att Eders Majestät icke glömt bort kompanjonskapet med den store tyska guden. Denne Gud har ju varit synnerligen nådig mot Eders Majestät. Men tror ändock icke Eders Majestät, att han icke varit så blid, om Eders Majestät haft mindre med kanoner och slaktoffer? Ty jag misstänker starkt, att Napoleon ändock hade rätt — så fransman han var — då han sade, att Gud står på dens sida, som har de flesta kanonerna, och de största arméerna.

Det är blott synd, att Eders Majestäts prestige fortfarande är i sjunkande utanför Tysklands gränser och kanske även innanför dem. T. o. m. i det tyskvänliga Sverige har man börjat misstänka Eders Majestäts avsikter. Eders Majestäts trupper ha ju kommit obehagligt nära det landet. Den germanske brodern kanske icke blir så sympatisk, när han kommer en in på livet.

Även synes Eders Majestät ha förlorat sina goda vänner i Förenta Staterna, den svensk-amerikanska pressen och det svensk-amerikanska prästerskapet. Båda ha nu vänt sig mot Eders Majestät. De slå våldiga på larmtrumman. De ha, som vanligt, vänt kappan efter vind!

Tror icke Eders Majestät ändå, att Gud — icke den tyske guden förstås — ser med ett visst missnöje på det nu pågående slakteriet? Och har Eders Majestät någon gång verkligen tänkt på vad det innebär att offra 100,000 människoliv om dagen.

Tänk på det en stund, Eders Majestät, och hälsa under tiden till H. M. Kejsarinnan och H. K. H. Kronprinsen samt naturligtvis vännen Hindenburg

Underdånigast

Calle P.

Northern Crown Bank

Auktoriseradt kapital $6,000,000. Inbetaldt kapital $1,431,200
Reservfond $920,202

BOARD OF DIRECTORS:

President - - - - - - - - - - Capt. Wm. Robinson.
Vice President - - - - - - - - - - John Stovel
A. McTavish Campbell, E. F. Hutchings, Geo. Fisher.
W. R. Bawlf, Sir. D. C. Cameron, K.C.M.G.

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Pänningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga afgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksafdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet af William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Ur senaste Sverige-post.

(Forts. fr. sid. 1.)

revisionssekreteraren B. N. R. Lilienberg med 46 röster och till hans ställföreträdare häradshövding Nils Wihlborg, likaledes med 46 röster, båda nyvalda. Till militieombudsman valdes häradshövding Axel Östergren med 46 röster och till hans ställföreträdare revisionssekreteraren B. C. Cederström med 42 röster, båda omvalda. Den nyvalde justitieombudsmannen, revisionssekreteraren Nils Lilienberg är född 1872 och har under det senaste året varit justitieombudsmannens suppleant. Den nyvalde suppleanten, häradshövding Nils Wihlborg, är född 1874. Han är sedan 1912 häradshövding i Norra Hälsinglands domsaga.

— Med anledning av motioner av hrr Vennerström m. fl. och Ingvarson m. fl. hade Andra kammarens andra tillfälliga utskott föreslagit skrivelse med begäran om skyndsamt utfärdande av förbud mot tillverkning och försäljning av rusdrycker, att gälla tillsvidare och tills riksdagen annorlunda beslutar. Utskottet hade vidare med anledning av motion av hr Vennerström m. fl. gjort ett uttalande angående tillmötesgående av krav på ersättning för förlust till följd av förbudets införande, så långt anspråken kunna befinnas skäliga. Reservation har anmälts av hr Sundling. När denna fråga härom dagen behandlades i Andra kammaren uppstod en flera timmar lång debatt, varunder förutom motionärerna hrr Moberg och Sävström talade för motionerna, medan hrr Sundling, Persson i Fritorp, Sommelius, Hansson i Stockholm, Branting och Persson i Stallerhult talade emot, anseende att de nuvarande restriktionerna äro tillräckliga och hänvisade till de stora kostnader för statsverket, som genomförandet av ett förbud skulle medföra. Resultatet blev emellertid att denna kammare med 113 röster mot 63 biföll motionerna. Ärendet har ännu ej behandlats av Första kammaren, som emellertid med säkerhet kan väntas fatta ett motsatt beslut, varigenom frågan faller.

— I konselj fattades härom dagen beslut att skjutvapen och ammunition ej få försäljas eller överlåtas inom riket utan särskilt tillstånd, i Stockholm av överståthållareämbetet och i övrigt av vederbörande länsstyrelse. Import av vapen eller ammunition får ej ske utan särskilt tillstånd av handelskommissionen. Brott mot förbudet kan straffas med böter upp till 5,000 kr.

— Presidenten i Svea hovrätt, juris doktor Ivar Afzelius, har inlämnat ansökan om avsked med pension. Hr Afzelius fyller till hösten 70 år. Han har innehaft sitt ämbete i hovrätten sedan 1910.

— Härom dagen avled å Sabbatsberg efter långvarigt avtynande den i konstnärliga och litterära kretsar mycket kände Stockholmsskalden Sigurd Ullén i en ålder av nära 40 år. Den närmaste dödsorsaken var lunginflammation. Född i Göteborg, bosatte han sig i början av 1900-talet i Stockholm, där han med talrika avbrott för skärgårdsvistelser, bl. a. ett par års bosättning på Åland, varit boende till sin död sysselsatt med litterärt arbete för tidningar och tidskrifter.

ÖNSKAS

En farmare som har egna hästar och jordbruksredskap att för hälften av avkastningen av farmen, taga vård om en god farm, som ligger tre mil från en järnvägsstation i Manitoba, Canada. Farmen innehåller 420 acres. 130 acres äro under plog, andra 130 acres är slätt och fint land, som bör plöjas till sommaren. Rästen är hö- och skogland. En liten sjö gränsar till farmen. Ägaren betalar sädessäden, hälften av tröskräkningen och bindgarnet. Hus finnes på farmen.

Svar till "W. N.", denna tidnings kontor.

Önskar ränta Farm

Undertecknad önskar ränta en farm för två eller tre år, helst i södra Saskatchewan. Svar till

P. TYSK,
Queens Hotel, Regina, Sask.
Torsdagen d. 4 April.

Till Salu

160 acres nära Elbow, Sask. Jag vill sälja på lätta villkor till ansvarig köpare. Ivrig att få landet odlat. Adressera

Ernest Fagenstrom,
Selkirk Ave. Y.M.C.A.,
Winnipeg, Man.

LÄKARE

BJÖRNSON & BRANDSON
LÄKARE
Cor. William och Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögata, örata näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. B. GERZABEK
415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon St. John 474.
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälvorna, köns- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privata sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General Hospital.
MOTTAGNINGSTID:
8—12 f. m., 2—6 e. m., 7—10 på kvällen.

DOKTORS
Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin-laboratorium.
10011 Jasper Avenue,
Telefon 1032 och 4340
EDMONTON, ALBERTA.

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, nerv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. mitt emot Estons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9
Bostadstelefon: Garry 1175

MODÄRNT MODISTARBETE

Våren är snart här, och den nya hatten måste köpas.

Jag har ett fullständigt lager av modärna hattar, som passa en och var.

Vårsäsongen är nu inne. Kom och se mina nya hattar.

Jag inbjuder hjärteligen de svenska damerna i Winnipeg

MRS. G. H. LARSON
287 LOGAN AVENUE WINNIPEG, MAN.